

politikom i diplomacijom i čudan je bio taj moj život, ka i ona vremena u kojima sam živio. I na kraju van moram reći da nisu baš uvijek morali u sve ta moja novonastala čuda, čak su neke moje ideje drugima pripisivali, ali ne jedan se ja zbog toga, takav je čovik, čudan stvor. Ja sam na kraju opet smislio šta sam ostavio nešto van sebe šta će ljudi pamtit i koristit.

Napisali:

Jakov Čagalj
Spiro Čagalj
Đuje Krizanac
Luka Banić
Luka Kovačević

4. c

Ja sam Faust Vuković. Rođen sam na Novu godinu 1551. Čak ću se zove Mihovil, a mater Katarina. Rodio sam se u Sibeniku i tamo školovao. Svako sam lito išao na otok Prvić u Šepurine. Kako sam se samo tamo dolno provodio. Onda je moj čaka otkriva moju nadarenost i pita stricu Antuna mogu li a s njim u Ugarsku jer su tamo škole bolje. E, ni moj nije imao ništa protiv, pa sam pod njegovim nadzorom okončao škole. U Padovu sam išao na fakultet, naučija sam govorit sedam stranih jezika, a i još poneki al ne tako tečno. Puno sam van ja volija nauke i škole, ništa me zanimalo, pa mi je Sibenik bio mali i otisao sam opet u Ugarsku svoje stricu. E, a onda sam se zaljubio, puno. Dolija sam, za svojom Marnon i lipu čen Albu Rosu, al sam, nažalost, opet ostao sam. Pozna me naš Gospodin, pa sam se zaređio i opet posvetio samo nauki. Člo vreme al mi na pamet padale razne ideje, tako da sam van ništa sprišlja i izumija. Znate, padobran, most, neke statore i rotore, a i mlinsari su mi bili zanimljivi. Možda li van sada dohupna o tome pisati, koliko je u mojoj glavi bilo ideja i čudnih misli. Baviya sam se malo jezikom i

Ja sam Faust Vrhanić. Roden sam na
Novu godinu 1551. Otac mi se zove
Mihovil, a mater Katarina. Rodija sam se u
Sibniku i tamo školavao. Svako sam lito
išao na otok Prvić u Šepurine. Kako sam se
samo tamo dobro provodio. Onda je moj
otac otkriva moju radoznalost i pita strica
Antuna mogu li a s njim u Ugarsku jer su
tamo škole bolje. E, ni moj nije imao ništa
protiv, pa sam pod njegovim budnim okom
završio škole. U Padovu sam išao na fakultet,
naučija sam govoriti nekoliko stranih jezika, a i
još poneki al ne tako tečno. Puno sam van ja
volija nauke i škole, ališta me zanimalo,
pa mi je Sibnik lujala mali i otisao sam opet
u Ugarsku svoje stricu. E, a onda sam se
zvoljio, puno. Dobija sam, za svojom
Mamyon i lipu čen Albu Rosu, al sam,
nažalost, opet ostao sam. Pozna me naš
Gospodin, pa sam se zaredija i opet posvetija
samo nauki. Čilo vreme al mi na pamet
padale razne ideje, tako da sam vam ališta
zmišlja i izumija. Znate, podolisan, most, neke
statore i rotore, a i mlinari su mi bili
zanimljivi. Moja li van sad dohuma, a tome
pisati, koliko je u mojoj glavi bilo ideja i
čudnih misli. Daria sam se malo jezikon i

politikom i diplomacijom i čudan je bio taj moj
život, ka i ona vremena u kojima sam živija. I
na kraju van moram reći da nisu naši nik
moralni u ova ta moja novonastala čuda, čak
su neke moje ideje drugima pripisivali, ali ne
jidi se ja zbog toga, takav je čovik, čudan
stvor. Ja sam na kraju opet sretan šta sam
ostavija nešto vda sebe šta će ljudi pamtit i
koristit.

Napisali:

Jakov Čagalj
Spiro Čagalj
Buje Križanac
Luka Čanić
Luka Kovačević

4. c

